

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Jany Baricovej, v právnej veci žalobkyne: **Mgr. M. D.**, právne zastúpenej JUDr. E. B., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska č. 8, Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. AA/2008/07539-NSVOPPK/Mik zo dňa 6. júna 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/36/2008-47 z 22. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. októbra 2008, č.k. 11S/36/2008-47, **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. júna 2008 č. AA/2008/07539-NSVOPPK/Mik, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (ÚPSVaR Trenčín, pracovisko Dubnica nad Váhom č. 025003/B2006-PPK/BRE-07592 z 28. apríla 2006) o nevyhovení žiadosti žalobkyne zo dňa 31. januára 2006 o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu motorového vozidla.

Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodil tým, že žalovaný po zrušení jeho pôvodného rozhodnutia zo dňa 28. júna 2006 rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 11S 59/06 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7 Sžso 37/07 zo dňa

31. januára 2008 opäť posudzoval mieru funkčnej poruchy žalobkyne. V novom posudku zo dňa 3. júna 2008, ktorý sa stal podkladom napadnutého rozhodnutia, opäť žalovaný stanovil mieru funkčnej poruchy 40% v dôsledku čoho sa žalobkyňa podľa § 51 zákona o sociálnej pomoci nepovažuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím a nebolo možné jej navrhnúť kompenzáciu. Pri vyhotovovaní posudku žalovaný vychádzal z lekárskejších správ z roku 2005 a znaleckých posudkov MUDr. M. (14. december 2006) a MUDr. P. (15. január 2006) a tvrdenia žalobkyne, že od roku 2006 ortopéda nenavštívila, išlo o podklady pred a po podaní žiadosti o príspevok (žiadosť podaná 31. januára 2006). Zdravotné postihnutie žalobkyne sa vzťahuje na polytraumatizmus, ktorý sa datuje k prekonanému úrazu pri autonehode dňa 27. apríla 2003. Celkovo možno zranenie menovanej hodnotiť ako ťažké, ale dôsledky v zmysle funkčného postihnutia sú hodnotené jednotlivo podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov. Z predloženej zdravotnej dokumentácie jednoznačne vyplýva obmedzenie ľavého bedrového kĺbu hodnotené ako stredne ťažký stupeň postihnutia, čomu zodpovedá aj rozsah pohybov – končatinu menovaná vystrie v plnom rozsahu, zohne do 60°, rotácie a dukcie sú stredne obmedzené. Pohyblivosť v pravom bedrovom kĺbe je ešte lepšia, končatinu vystrie v plnom rozsahu, zohne do 90°, rotácie a dukcie sú redukované na polovicu. Podľa uvedených rozsahov pohybov je možno hodnotiť obmedzenie hyblivosti bedrových kĺbov ako stredne ťažké, pretože pri ťažkom obmedzení pohyblivosti bedrových kĺbov je pohyb v kĺboch len naznačený, rotačné pohyby sa nedajú vôbec vykonať. Preskúmaním ortopedických a traumatologických nálezov od úrazu v roku 2003 až do januára roku 2006 a čerpaním z odborných údajov zo znaleckých posudkov dospel lekár odboru posudkových činností k záveru, že funkčná schopnosť končatín sa postupne obnovovala napriek komplikáciám a reoperáciám. Psychický reaktívny úzkostne-depresívny stav sa podľa znalca prehlboval od úrazu až do decembra 2006 na úroveň stredne ťažkej formy. Opierajúc sa o posledný, do spisu doložený ortopedický nález a to nález znalca ortopéda MUDr. M. P. zo dňa 15. januára 2006, bol zhodnotený funkčný stav pohybového ústrojenstva nasledovne: bedrové kĺby majú zachované základné funkcie – vystretie je úplne zachované, ohnutie je redukované na polovicu rozsahu pohybu vpravo, vľavo mierne cez polovicu rozsahu pohybu. Výraznejšie sú obmedzené rotácie, unoženie a prinoženie, ktoré sú z funkčného hľadiska menej podstatné. Popisovaný stupeň obmedzenia funkcie bedrových kĺbov zodpovedá strednému stupňu. Miera funkčnej poruchy 40% (XII.B.B2.15.b.bb.) Pravý ramenný kĺb má výrazne obmedzenú pohyblivosť. Predpaženie a upaženie je ťažko obmedzené, rotácie sú takmer nemožné. Pri stanovení miery funkčnej poruchy bola zohľadnená dominancia pravej hornej končatiny, preto dosahuje 40% miery funkčnej poruchy

podľa prílohy č. 4 v časti XII.B.B1.11. Ľavý kolenný kĺb – prítomná je flekčná kontraktúra, plné vystretie nie je možné, ohnutie je redukované o 2/3 rozsahu pohybu. Obmedzenie funkcie ľavého kolenného kĺbu zodpovedá ťažkému stupňu jednostranného postihnutia. Miera funkčnej poruchy 40% (XII.B.B2.27.c.ca). Lekári pri posudzovaní vychádzali z odborných lekárskeho nálezu, ktoré aktuálne v danom čase objektívne popisovali zdravotný stav Mgr. M. D., pričom lekárske vyšetrenia boli vykonané neskôr po čase, v ktorom prebiehalo posudzovanie sociálnou poisťovňou. Z uvedeného je zrejmé, že lekári prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu vychádzali z iných lekárskeho nálezu ako posudkoví lekári sociálnej poisťovne, a to z nálezu, ktoré už dokumentujú zlepšenie zdravotného stavu menovanej. Medzi priznaním invalidity s 80% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a posudzovaním zdravotného stavu na účely určenia miery funkčnej poruchy podľa citovaného zákona o sociálnej pomoci je časový rozdiel 1 až 1,5 roka. Za také obdobie je predpoklad podstatnej zmeny zdravotného stavu, najmä ak sa jedná o doliečenie úrazu u mladého človeka. Podľa názoru krajského súdu žalovaný dostatočne a spoľahlivo zistil skutočný stav, rešpektoval právny názor súdov a dospel vo veci k správne právnemu záveru. Krajský súd sa stotožňuje so záverom žalovaného, že posudzovanie invalidity, ktoré vychádza z poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v zmysle zák.č. 461/03 Z.z. v znení neskorších predpisov a posudzovanie nárokov podľa zákona o sociálnej pomoci, vychádza z miery funkčnej poruchy, sú dve rozdielne konania na základe dvoch rozdielnych právnych predpisov, ktoré stanovujú rozdielne kritériá. Vzhľadom na konanie o invalidite v roku 2005 a posudzovanie nároku podľa zákona o sociálnej pomoci je časový rozdiel 1 až 1,5 roka a to je čas doliečovania úrazu a nespornej zmeny v zdravotnom stave žalobkyne a preto nemožno konštatovať, že rovnaké zdravotné ťažkosti boli posudkovými lekármi označené rozdielnymi diagnózami. Z týchto dôvodov krajský súd neprihliadol na nekonkrétne námietky v žalobe bez tvrdenia, že bola žalobkyňa ukrátená na subjektívnych právach, čo má byť náležitosťou žaloby. Spochybňovanie nezávislosti a odbornosti posudkových lekárov žalovaného nie je objektívne zdôvodnené. Postup žalovaného i napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a preskúmanie zákonnosti je predmetom konania v správnom súdnictve.

Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku krajského súdu uviedla, že napriek tomu, že žalovaný rozdiely v hodnotení zdravotného stavu ani posudkoch neodstránil a nepostupoval ani v zmysle rozsudku Krajského súdu Trenčín 11S 59/06 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sžso 37/07 zo dňa 31. januára 2008, Krajský súd Trenčín

žalobu zamietol, námietky žalobkyne neakceptoval a považoval vysvetlenie žalovaného za postačujúce aj keď nespĺňalo náležitosti a pokyny, ktorými sa žalovaný mal spravovať a postupovať, keď už jeho rozhodnutie bolo predtým zrušené. Žalovaný v novom posudku zo dňa 3. júna 2008 stanovil opäť mieru funkčnej poruchy v rozsahu 40%, pričom neodstránil rozdiely v hodnoteniach zdravotného stavu žalobkyne, ba nevysvetlil ani to, prečo sám žalovaný vydal v roku 2005 posudok, kde hodnotil obmedzenie hybnosti bedrového kĺbu žalobkyne ako obmedzenie „ťažkého stupňa“ jednostranne a až po napadnutí tohto posudku žalobkyňou, ktorá namietala to, že má v dôsledku úrazu poškodený nie jeden bedrový kĺb, ale okrem poškodenia oboch bedrových kĺbov aj ďalšie závažné zranenia, vydal žalovaný nový posudok, ktorým však už hodnotil obmedzenie hybnosti bedrových kĺbov stredným stupňom. Súčasne poukázala aj na iné zrušujúce rozhodnutia krajského súdu týkajúce sa iných, ňou požadovaných príspevkov. Žiadala prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP.

Podľa § 51 zák.č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci za občana s ťažkým zdravotným postihnutím sa považuje občan, ktorého miera funkčnej poruchy je najmenej 50%. Žalobkyňa nie je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím pre účely zák.č. 195/1998 Z.z., keďže podľa posudku ÚPSVaR z 3. júna 2008 č. AA/2008/07578-NSOOPC miera funkčnej poruchy u navrhovateľky je 40% podľa prílohy č. 4 (XII.B.B2.15.b.bb) k zák.č. 195/1998 Z.z. Uvedený posudkový záver nebol v konaní spochybnený, pretože navrhovateľka iné v čase vydania druhostupňového správneho rozhodnutia (6. júna 2008) odlišné dôkazy spochybňujúce skutkové a medicínske závery posudku neprodukovala.

Je nepochybné, že podľa § 61 ods. 1 cit. zákona peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla možno poskytnúť peňažný príspevok občanovi, ktorý je ťažko zdravotne postihnutý a súčasne ktorý je podľa posudku vydaného podľa § 57 ods. 1 a 2 zákona odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V danom prípade nie je splnená základná zákonná podmienka, t.j. podmienka miery zdravotného postihnutia na stupeň ťažkého zdravotného postihnutia, ktorú ako odbornú medicínsku otázku posúdil

a vyhodnotil posudkový lekár. Výhrady žalobkyne uvedené v odvolaní odvolací súd nemohol považovať za také, ktoré by spochybnili formálnu a vecnú stránku posudku. Z týchto dôvodov odvolací súd stotožniac sa aj s dôvodmi rozsudku krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová